

interesse at få oplysninger om, hvad andre landes indsats for de ældre består i.

Svar (22/7 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Ministeriet har ikke kendskab til internationale sammenligninger, der muliggør belysning af de ovennævnte problemstillinger i den ønskede form.

OECD har imidlertid for nylig udgivet en publikation med foreløbige sammenligninger af de sociale udgifter og deres sammensætning i 1993. Samtidig har man i det nordiske samarbejde gennem mange år udarbejdet opgørelser over sociale udgifter i regi af NOSOSCO. Den nyeste NOSOSCO-publikation rummer tal fra 1993.

Der er en lang række problemer i sammenstilling af disse publikationer specielt på grund af, at opgørelsesmetoderne er forskellige. Disse problemer kan ministeriet ikke løse inden for svarfristen. Derfor har vi udarbejdet særskilte skematiserede oversigter for henholdsvis de nordiske lande og de udvalgte europæiske lande, hvor Danmark er medtaget i dem begge.

Et andet problem er, at der i OECD-tallene ikke skelnes mellem, om ældreudgifterne er privat eller offentligt finansieret. Derfor dækker tallene i tabellerne i princippet samtlige ældreudgifter i landene. I pensionsudgifterne indgår således f.eks. såvel udgiften til de offentlige som udbetalingerne fra de private pensionsordninger.

Tabel 1 og 2 viser ældreudgifter som andel af de samlede offentlige udgifter og BNP i 1993 for henholdsvis de nordiske lande og udvalgte europæiske lande. Der er i tabellerne foretaget en opdeling af ældreudgifter på henholdsvis pensioner o.lign. og serviceydelser.

Ældreudgifter til pensioner o.lign. i tabellerne dækker udgifter til:

- Folkepension
- Førtidspension
- Efterløn/delpension
- Alderspension
- Pensioner til tilskadekomne personer
- Andre pensionslignende indkomstoverførsler

Ældreudgifter til serviceydelser dækker udgifter til:

- Pleje- og daghjem
- Hjemmehjælp
- Hjemmesygepleje
- Hjælpe midler
- Omsorgsarbejde m.m.

Udgifter til ældre i forbindelse med hospitalsophold indgår ikke i tabellerne, da der ikke findes opgørelser for denne udgift.

Det skal understreges, at tallene for de enkelte lande i tabel 1 og 2 ikke er fuldt sammenlignelige. Ud over de tidligere nævnte forhold skyldes det, at der landene imellem er forskelle i den officielle pensionsalder og i den faktiske pensioneringsgrad for ældre fra tresårsalderen og op. Eksempelvis er såvel den officielle pensionsalder som den faktiske gennemsnitlige tilbagetrækningsalder i Frankrig og Tyskland et par år lavere end i Danmark. Dermed vil der være væsentlig flere pensionister blandt de ældre i Frankrig og Tyskland, hvilket alt andet lige resulterer i, at udgifterne til de ældre og udgiften pr. ældre fremtræder relativt større i Frankrig og Tyskland end i Danmark. Billedet ville være et andet, hvis tallene tillod beregning af gennemsnitsudgiften pr. pensionist i stedet.

I tabel 3 er gennemsnitsudgiften pr. ældre opgjort i danske kroner for de nordiske lande for 1993. For at tage højde for forskellene i den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder i landene er gennemsnitsudgiften til pensioner o.lign. pr. ældre beregnet som gennemsnitsbeløbet for de 60-årige og op. Gennemsnitsudgiften til serviceydelser pr. ældre er derimod som i OECD-publikationen opgjort for de 65-årige og derover. De angivne gennemsnitsbeløb i tabel 3 skal tages med forbehold, da de ikke siger noget om de ældres faktiske levevilkår. Hertil kræves, at der bliver korrigeret for forskelle i beskættning, købekraft m.m. For at sikre reelle sammenligninger er man nødt til at omregne tallene til disponible købekraftspariteter, og det har desværre ikke været muligt.

Kvaliteten af de til rådighed værende data om udgifterne i Holland, Tyskland, Schweiz og Frankrig tillader desværre ikke, at der laves en tabel, hvor gennemsnitsudgiften pr. ældre sammenholdes med samme udgift i Danmark.